L'arrel catalana de Nova Orleans

Autor:
Data de publicació: 20-11-2016

Tal dia com avui, fa 213 anys, es protocol·litzava el traspàs del domini de la colònia de Louisiana. Aquest acte cerimonial es va portar a terme al Palau del Cabildo de Nova Orleans –la capital de la colònia– i era conseqüència de l'acord de compravenda entre París i Washington. França estava immersa en un procés post-revolucionari –la proclamació de la República– que havia desembocat en l'imperi napoleònic i estava en situació de fallida. I els Estats Units –que s'havien independitzat dues dècades abans– tenien una política d'expansió territorial molt ambiciosa, que amb la compra de Louisiana els va projectar cap a l'oest americà.

Marc Pons (elnacional.cat)

Tarragona. Dimarts, 20 de desembre de 2016

Tal dia com avui, fa 213 anys, es protocol·litzava el traspàs del domini de la colònia de Louisiana. Aquest acte cerimonial es va portar a terme al Palau del Cabildo de Nova Orleans –la capital de la colònia– i era conseqüència de l'acord de compravenda entre París i Washington. França estava immersa en un procés post-revolucionari –la proclamació de la República– que havia desembocat en l'imperi napoleònic i estava en situació de fallida. I els Estats Units –que s'havien independitzat dues dècades abans– tenien una política d'expansió territorial molt ambiciosa, que amb la compra de Louisiana els va projectar cap a l'oest americà.

L'any 1803 Nova Orleans era una petita ciutat colonial d'uns 8.000 habitants. Poc més o menys el mateix volum de població que Lleida, Tarragona o Girona. S'estima que la meitat de la població eren negres esclaus. I que l'altra meitat estava composta per colons francesos i catalans. L'historiador Miquel Llauradó –estudiós del tema– ha calculat que la colònia catalana estaria formada per un contingent de 1.000 a 2.000 persones, que representarien entre el 25% i el 50% de la població blanca de la ciutat. Aquests colons catalans eren bàsicament comerciants importadors de vi català i pescadors que feinejaven al delta del Mississipí.

En aquells anys Reus era la segona ciutat del Principat i la gran capital de la indústria de l'alcohol català. Per la qual cosa –tot i no disposar encara de fonts que ho confirmin– tot apunta que una part dels catalans de Nova Orleans procedien del Camp de Tarragona. En la mateixa època, la zona costanera de l'Empordà havia conegut una explosió demogràfica que havia impulsat les colònies de pescadors i saladors catalans a Andalusia, a Galícia i al Carib. També tot apunta que aquest col·lectiu era d'origen empordanès. Amb la nova dominació nord-americana els catalans de Nova Orleans van quedar diluïts en la realitat sociocultural anglòfona i el seu testimoni va desaparèixer completament.